

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἐτησίαν . . . ὀρ. 7.— Ἐτησίαν φρ. χρ. 8.—
Ἐξάμηνος . . . » 4.— Ἐξάμηνος φρ. χρ. 4.50
Τρίμηνος . . . » 2.15 Τρίμηνος φρ. χρ. 2.40

Ἀλυσάνδρομα ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λεπτ. 15. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0.15.

ΦΥΛΛΑ ΠΑΡΑΔΙΑ :

Τῆς Α' Περιόδου, ἑκάστον λεπτ. 30 [φρ. 0.30].

Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20.]

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμ. 12ος

Ἐν Ἀθήναις, 4 Ἰουνίου 1905

Ἔτος 27ον—Ἀριθ. 27

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΡΤΑΝΙΑΝ

ΘΑ ἔτυχε βέβαια νὰκούσετε, νεαροὶ μου φίλοι, διὰ τὸν ἀνδρείον Γάλλον ἱππότην Ἀρτανιάν, τὸν ἥρωα ἐνὸς ἀπὸ τὰ διασημότερα ἔργα τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά, πατρός, — εἶνε μυστικὸν διὰ μεγάλους, — ὁ ὁποῖος Ἀρτανιάν, ἢν καὶ ἦτο καὶ ἐπειδὴ ἦτο ὁ μικρότερος υἱὸς ἐνὸς πτωχοῦ εὐπατρίδου τῆς Γασκωνίας, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Παρίσι μὲ πολὺν πενήτην περιβολὴν καὶ ἀλλόκοτον ὑποζύγιον, ἔγινε σωματοφύλαξ, ἔπειτα ὑπαρχηγός, μετὰ ταῦτα ἀρχηγὸς τῶν τουφεκοφόρων σωματοφυλάκων τοῦ μεγάλου βασιλέως Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ', καὶ τέλος ἔγινε στρατάρχης τῆς Γαλλίας μὲ τὸ ὄνομα Μοντεσκίου.

Εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν, ἀλλὰ ἀνδρείον ὅπως ἦτο εἰς τὰ 25, τὸν ἐπανενδύσαντο συνδιοικοῦντα μὲ τὸν στρατάρχην Βιλλὰρ τὰ βασιλικά στρατεύματα τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Φλάνδραν, εἰς ἓνα πόλεμον, ὁ ὁποῖος ὀλίγον ἔλειπε νὰ καταστρέψῃ τὴν Γαλλίαν. Ὁ στρατάρχης Μοντεσκίου, μὲ ἄλλους λόγους ὁ Ἀρτανιάν, ἔσσωσε τὴν πατρίδα του, κυριεύσας ἀπὸ τὸν πρίγκιπα Εὐγένιον τῆς Σαβοΐας, ὅστις ἦτο ἀρχιστράτηγος τῶν συνησιωμένων κατὰ τῆς Γαλλίας ἐχθρικών στρατευμάτων, δύο πόλεις: τὴν Λεναιν καὶ τὴν Μαρκιανήν.

Εἰς τὴν παρὰ πόδας διήγησιν θ' ἀφηγηθῶμεν τὸ ἐνδοξόν μέρος, τὸ ὁποῖον ἔλαβαν εἰς τῆς νίκας ἐκείνας οἱ ἱερεῖς νεαροὶ ἄρχοντες τοῦ Ἑσπεράκου, ἐξαδελφοὶ καὶ ἀκόλουθοι τοῦ Ἀρτανιάν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὅπου ὁ Γάστιων, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Φραγκίσκος Ἑσπεράκου εἰσελαύνουν παταγωδέστατα εἰς τὴν καλὴν πόλιν τῶν Παρισίων.

— Μὰ τὴν ὀργήν! βαρῶνε! καὶ ἂν μείνωμεν ἐδῶ ἕως τὴν ὥραν τοῦ ἀνακλητικοῦ, νὰ κυττάζωμεν αὐτὸ τὸ παραπόρτι τοῦ τείχους, νομίζεις πῶς θ' ἀνακαλύψωμεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνδρείου μας ἐξαδέλφου;

— Ἀς ἀκούσωμεν λοιπὸν τὰ μέσα ποῦ προτείνεις ἐσύ, διὰ νὰνακαλύψωμεν αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν;

— Νὰ σας πῶ τὴν ἀλήθειαν, ἓνα καὶ μόνον γνωρίζω· ἀλλὰ ὑποστηρίζω πῶς εἶνε ἐξαίρετον.

— Καὶ εἶνε αὐτό;

— Νὰ ἐρωτήσωμεν ἐκείνους τοὺς γενναίους στρατιωτικούς, ποῦ παίζουν εἰρηνικῶς τὰ χαρτιά των εἰς τὸ κατῳφλιτῆς πύλης. Θὰ ἦτο τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον νὰ μὴ γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποῦ διαμένει ὁ ἐνδοξὸς συγγενὴς μας.

Ὁ διάλογος αὐτός, κοινὸς ὅπως δὴ ποτε, δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἰδιαιτέρως ἀξιόπερίεργον διὰ νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν πολυασχόλων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι, ἐκεῖνο τὸ πρωινὸν τῆς 12 Ἰουλίου τοῦ 1712, ἐπηγαίνοντο εἰς τὰ περίξ τῆς πύλης τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου, ὅπου κατέληγον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, διὰ τῆς δημοσίας ὁδοῦ τοῦ Μοντλερύ, ὅσοι ταξιδιωτὰι ἤρχοντο ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Αὐρηλίας ἢ καὶ ἀπὸ μακρυνότερα ἀκόμῃ.

Ἐγίνετο ὁμῶς μὲ πολὺ δυνατὴν φωνὴν καὶ μὲ πολὺ ἐμφανὴ μεσημβρινὴν προφοράν, ἡ ὁποία, ἀφοῦ ἐγέμιζε τὰ γειτονικά αὐτιά, ὑπεχρέωνε θέλοντας καὶ μὴ τοὺς κυ-

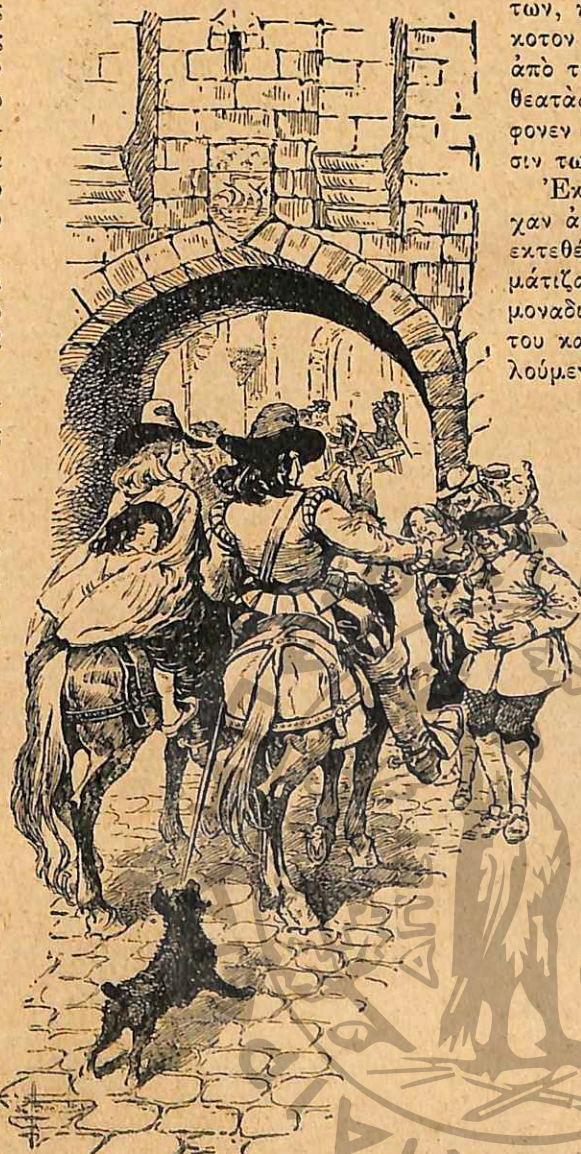
ρίους καὶ κατόχους τῶν εἰρημένων αὐτιῶν νὰ γυρίσουν καὶ νὰ κυττάξουν ἀπὸ ποῖα στόματα ἦτο δυνατόν νὰ ἐκτινάζονται τόσοι ἡχηρὰ βροντοφωνήματα.

Τὰ μάτια τῶν διαβατῶν γρήγορα ἐμβαίναν καὶ αὐτὰ εἰς τὸν χορὸν καὶ τὸ θέαμα, τὸ ὁποῖον παρουσιάζετο ἐνώπιόν των, ἦτο τόσο ἀλλόκοτον ὥστε ἐμαρμάρονε ἀπὸ τὴν ἐκπληξίν τοὺς θεατὰς καὶ τοὺς ἐκάρφονεν ὅλους εἰς τὴν θέσιν των.

Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀνταλλάξῃ τὰ προεκτεθέντα λόγια, ἐσχημάτιζαν, πραγματικῶς, μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος τοῦ καραβάνιον, ἀποτελούμενον ἀπὸ πέντε

ζωντανὰ ὄντα: δύο τετράποδα καὶ τρία λογικά.

Τὸ μεγάλητερον ἀπὸ τὰ τρία τελευταῖα ἐκάθητο ἐρίπον εἰς μίαν ἰσπανικὴν ἡμίονον, τῆς ὁποίας τὰ πολυθρόβα κουδουνάκια δὲν κατάρθοναν νὰ σκεπάζουν τὰ γασκωνικά ἐπιφωνήματα τοῦ φωναλλὰ ἱππέως τῆς. Ἦτο δὲ οὗτος ἓνας νεώτατος νεανίας μὲ ρωμαλέους βραχιόνες καὶ ὕψηλὸν ἀνάστημα. Τὸ σῶμά του, καταπληκτικῶς εὐρωστον διὰ τὸσφ μικρὸν ἔ-

«Δὲν θ' ἀνεχθῶ νὰ μας περιπαίζουν.» (Σελ. 240, στ. 6.)

αχυρόστρωμα, και άραδιάσεν επάνω εις μίαν ξυλένιαν καρέκλαν είκοσι μονόφραγκα άσημένια.

— Μας κάνουν; είπε, κυττάζων την άδελφήν του.

— Είκοσι φράγκα, απήντησεν η Μαργαρώ.

— Δηλαδή, επρόσθεσεν ο άδελφός με νόστιμον τρόπον, δέκα φράγκα για σένα και δέκα για μένα.

— "Ω! ευχαριστώ, είπεν η μικρούλα, και τον έφίλησεν.

— Μου ύπόσχεται πως δεν θα τα άγγιξις ποτέ χωρίς την άδειά μου;

— Σού το ύπόσχομαι.

— Πάμε στού κυρίου Δημάρχου! είπεν ο Πετρογιάννης.

— Πάμε; μά ποιός θα του μιλήση;

— Εγώ, Μαργαρώ, και σού θα λές ναί εις ό,τι λέγω.

Ο κ. Δήμαρχος ήτο εις την αυλήν του, τριγυρισμένος από τὰ ζώα του, κ' έβλεπε, με ευχαριστημένα όρματα, πως αί φροντίδες του έπιαναν τόπον και όλα επρόκοπταν ολόγυρά του. Όταν είδε τὰ δύο παιδάκια, έπροχώρησε πρὸς τὸ μέρος των.

— Κύριε Δήμαρχε, είπε δειλά δειλά ο Πετρογιάννης, μου είπατε έχθές...

— Έτσι, βέβαια... μπορείτε να έρχεσθε και να τρώτε στο κτήμά μου... με την συμφωνίαν όμως να πηγαίνετε κάθε μέρα εις τὸ σχολεῖον, και να είσθε επιμελεῖς...

— Μά ξεύρετε, κύριε Δήμαρχε, είχα και κάτι άλλο να σας ζητήσω. Η μαμμά μας είπε: να εργάζεσθε, και να μη ζητιανεύετε· κ' εμεῖς θέλομε να κάμωμε ό,τι μας είπε η μαμμά.

— Ναί, ό,τι μας είπε η μαμμά, επανέλαβε και η Μαργαρώ ένθυμουμένη την σύστασιν τοῦ άδελφοῦ της.

— Πολύ καλά, σύμφωνος! είπεν ο δήμαρχος, προσπαθὼν να μη χαμογελάσῃ, που έβλεπε τὰ δύο παιδάκια τόνσον τελείως σύμφωνα· αλλά, σὰς τὸ επαναλαμβάνω: πρὸς τὸ παρὸν τὸ καλύτερο που έχετε να κάμετε εἶνε να πηγαίνετε εις τὸ σχολεῖον, και θα μ' ευχαριστήσετε μίαν ήμέραν, διότι ήθέλησα να μη μείνετε άγράμματα και άμαθῇ.

— Μάλιστα, κύριε Δήμαρχε, απεκρίθη ο Πετρογιάννης, αυτό, έννοεῖται, τὸ ξεύρομε πως θα πηγαίνωμε εις τὸ σχολεῖον, αλλά ύστερα, παρὰ να «τσακινεύωμε» στοὺς δρόμους με τὰ άλλα παιδιά, θὰ έρχόμαστε εδῶ, αν θέλετε, να δουλεύωμε. Ξεύρομε να κάμωμε μερικά μικροπράγματα.

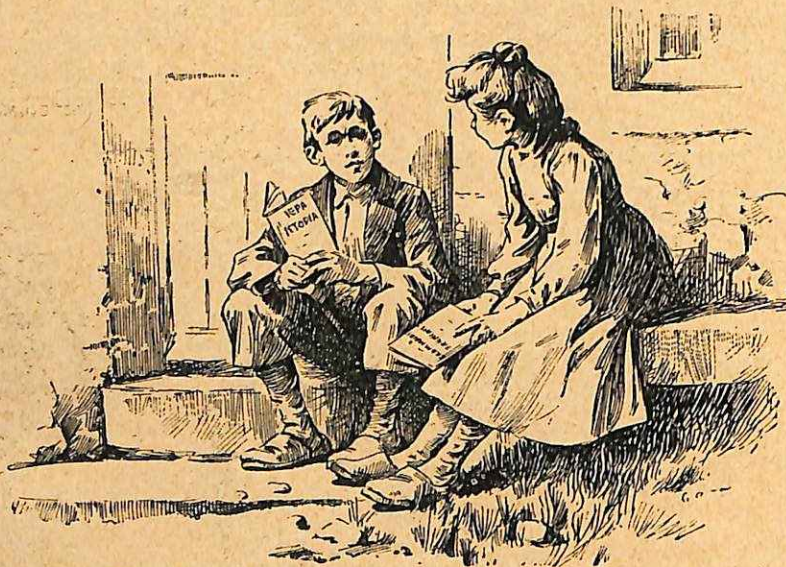
— "Ω! ναί, μερικά μικροπράγματα, επανέλαβε η Μαργαρώ.

— Ξεύρομε λίγο από σιγύρισμα τοῦ σπιτιοῦ, να ξεμυτίζωμε κουκιά...μπορούμε να μάθωμε και ν' άρμέγωμε τές άγελάδες, και δεν εἶνε, θαρρῶ, δύσκολο να μάθωμε τὰ ταγίζωμε τές κόττες.

— Θα μάθωμε να ταγίζωμε τές κόττες, είπε και η Μαργαρώ, έχκαρδιωθεῖσα με τὴν ιδέαν ότι αὐτὴ η διασκεδαστική εργασία θα ήτο ἴσως προσωρισμένη δια την ευγενίαν της.

Αὐτὴν τὴν φοράν, ο κύριος Δήμαρχος έχκαρδιώσεν, και έδωκεν ένα φιλικὸ μπατσάκι εις τὸ δροσερὸν μάγουλο τῆς μικρούλας.

— Και δι' αὐτὴν τὴν εργάσιαν, φίλε μου, πόσα ζητεῖς για τὸν κάθε σας εργάτη;

«Έκάθισαν εις τὸ κατώφλι, με τὰ βιβλία των.» (Σελ. 213, στήλ. α'.)

— Πως είπατε, κύριε Δήμαρχε; απήντησεν ο Πετρογιάννης, στενοχωρημένος, διότι δεν ήμπούρεσε να καταλάβῃ αν ο μέλλων κύριός του έχωράτευεν ή ώμιλούσε σοβαρά.

— Σ' έρωτώ τί μισθὸν απαιτεῖς δια την άδελφήν σου και δι' εσέ, εις άμοιβὴν τῆς εργασίας σας;

— Μά, κύριε Δήμαρχε, κανένα μισθόν. Ζητοῦμε την άδειαν να έρχώμαστε και να τρώμε την σούπα μας, άμα την βγάλωμε με τὸν κόπο μας.

— Αρα... τὴν... βγάλωμε... με τὸν κόπο μας! επεκύρωσε και η Μαργαρώ, ύψονουσα τὸν δεξιὸν της χειρὸς της, με κυρικὴν σοβαρότητα, έως τὸ ύψος τῆς μύτης της.

— Έκατάλαβα, είπεν ο καλὸς εκτείνος άνθρωπος· είσθε υπερήφανα, και δεν θέλετε να σας τρέφουν για ψυχικό. Δέχομαι τὴν πρότασίν σας. Πάντα θα ύπάρχῃ κάποια εργασία και για σὰς εδῶ, οὔτως ή άλλως. Να ύπακούετε λοιπὸν εις τὴν Σταμάταν, και αὐτὴ θα σας διατάσῃ και θα σας μαθαίνῃ τὴν εργά-

σίαν. Θ' αρχίσετε από αύριον. Έν τῷ μεταξύ, πηγαίνετε να της πῆτε να σας κόψῃ από μιά μεγάλῃ φέτα, και γυρίσετε στο σπιτάκι σας να κοιμηθῇτε. Εἴσθε πολὺ καλά παιδάκια, άξια τῶν καλῶν γονέων που είχατε.

Ο κ. Δήμαρχος έβαλε δύο δάκτυλά του επάνω εις τὸ άλλο μάγουλο τῆς Μαργαρώς, που δέν το είχε χαϊδεύσει πρῶτα, και έστήριξε τὸ χέρι του εις τὸν ὤμον τοῦ Πετρογιάννη.

— Να κάμνης πάντοτε τὸ καθήκόν σου, μικρέ μου, είπε, και θα γίνῃς ευτυχής.

Τὰ δύο παιδάκια επέστρεφαν εις τὸ σπιτάκι των σιωπηλά. Ο μεγάλος άδελφός ήσθάνετο ότι η σοβαρότης τῆς θέσεώς του ως πρωτοτόκου είχεν επικυρωθῇ πλέον, κ' επερίμενε να τον συγχαρῇ ή άδελφή του δια τὴν διαγωγήν του.

Η Μαργαρώ είχε κυριευθῇ, αληθινά, από θαυμασμόν πρὸς τὸν άδελφόν της δια τὸν τρόπον, με τὸν ὅποιον τόνσον αξιοπρεπῶς είχεν εξηγηθῇ· αλλά τὸ αἶσθημα τοῦτο γρήγορα έχαμε τόνον εις άλλα, δια τὸν εαυτόν της. Έσυλλογίζετο, αν θα την ελογαρίαζαν ως αληθινὴν νοικοκυράν που ξεύρει από σπιτί... Τί εἶδους εργάσιαν θα την έδωσαν να κάμῃ; Θα την έστελναν να εργασθῇ έξω, ή μέσα στο σπιτί; Αν την έβαζαν να μοιράζῃ τὴν τροφήν εις τὰ ζώα;...

τὴν ζύμη στοὺς σκύλους;...

καὶ αὐτὴ, που άγαποῦσε τόνσον πολὺ τὰ ζώα, και ποτέ δεν είχε δικὰ της...

Αὐτὴ πρώτη έλυσεν τὴν σιωπήν.

— Πιστεῖτες να μου βάλουνε καμιά ποδιά με σαλιάρρα, Πετρογιάννη; Ξέρεις, από εκεινες που τες περνοῦν άπ' τὸ λαιμό και δένονται με κορδέλλες γύρω στο φουστάνι.

Ο Πετρογιάννης έμεινε ολίγας στιγμάς χωρίς ν' απαντήσῃ.

— Δεν είξεύρω, είπε.

— Μά ξερείς πολὺ καλά· να, μιά ποδιά που εἶνε σαν φόρεμα· γαλάζια, σαν μαύρη, άμα εἶνε καινούρια, και μαύρη ασπρόθωρη, άμα παλιώσῃ...

Ο Πετρογιάννης δεν έδιδεν απόκρισιν.

— Δέν μου απαντᾷς, Πετρογιάννη, φαίνεσαι σαν κακιομένος.

— Όχι, δεν εἶμαι καθόλου κακιομένος· μονάχα, ή ποδιά σου δεν έχει καμιά σημασία. Συλλογίζομαι κάτι άλλο, πιδ σοβαρό.

— Εμειναν πάλιν σιωπηλά, ὅλον τὸν

επιλοιπον δρόμον, και έπειτα, όταν έφθασαν εις τὸ σπιτάκι των, επήγαν κ' έχάθησαν εις τὸ κατώφλι, με τὰ βιβλία των εις τὸ χέρι, δια να μάθουν τὰ μαθήματα των.

Τὸ 'μαθες, Πετρογιάννη; είπεν η Μαργαρώ, όταν επέρασεν εν τέταρτον τῆς ώρας. Εγὼ τοῦ κάκου διαβάζω και ξαναδιαβάζω· άμα πάω να 'πῶ άπ' έξω τὸ μάθημά μου, δέν μου έρχονται τὰ λόγια. Θαρρεῖς πως έχασα τὸ ένθυμητικό μου σήμερα!

— Τὸ ἴδιο κ' εγώ, Μαργαρώ μου. Διαβάζω, και συλλογίζομαι άλλα πράγματα. Νά, προτῆτερα, άντι να εἰπῶ: «Ο Κύριος είπεν εις τὸν Μωϋσῆν», είπα: «Ο Κύριος Δήμαρχος είπεν...»

— Εἰς τὸν Πετρογιάννη; βάζω στοίχημα...

— Έτσι, ὅπως τὸ είπες τὸ είπα.

— Εἴμαστε λοιπὸν άφηρημένοι.

— Καί, ενώ τὰ μάτια μας διαβάζουν στο βιβλίον, τὸ πνεῦμά μας μένει ακόμα εις τὸ κτήμα...

— Έπρεπε να έλεγα τοῦ κυρίου Δημάρχου πως ξερώ και πλένω τὰ πιάτα...

— Κ' εγὼ πως ξερώ και τὰ σκουπίζω.

— Κ' εγὼ θα μάθω να τρίβω τὰ μαχαίρια. Καί ξερούμε και κάνουμε κ' ένα σωρὸ άλλα πράγματα. Μά, Πετρογιάννη, λές να μου βάλουνε ποδιά με σαλιάρρα;

— Μπορεῖ και τέτοια, μπορεῖ και άλλη...

— Ποῦ να δένεται εμπρός;

— Η πίσω... Αὐτὸ που λέγω εἶνε ότι ο κύριος Δήμαρχος είδε πως ξεύρω κ' εκφράζομαι καλά... Δεν βλέπεις ὅμως εσύ, Μαργαρώ, ότι άλλο δεν κάμνομεν παρὰ να λέμε και να ξαναλέμε τὰ ἴδια, και μόνον ένα δεν λέμε, εκεινό που επρεπε: τὸ μάθημά μας!

Σκέπτομαι ότι, για σήμερα, εἶνε καλύτερα να κλείσωμε τὰ βιβλία μας και να κοιμηθῶμε. Αύριον, θα σηκωθῶμε πολὺ πρωῒ και ξαναπερνοῦμε άλλη μιά φορὰ τὸ μάθημα.

— Καί έπειτα, δεν έχομε οὔτε κερί. Κ' εμένα, δέν μ' άρέσει να με παίρνῃ ο ύπνος στα σκοτεινά. Θα νυκτώσῃ ως που να κάνωμε τὴν προσευχή μας.

Καί πρὶν καλονυχτώσῃ, η Μαργαρώ, εξηκολογῶν ἐἰς τὸ στρωματάκι της, έδλεπεν ὄνειρον τὴν ποδιάν με τὴν σαλιάρρα, ενώ ο Πετρογιάννης κοιμισμένος έμουρμούριζε μέσα στα δόντια του:

— Μάλιστα, κύριε Δήμαρχε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.
Η ΚΑΚΙΑ ΣΤΑΜΑΤΑ

Άφου έσηκώθησαν πρωῒ-πρωῒ δια να ξαναδιαβάσουν τὸ μάθημά των, και άφου

με προσοχήν και ευταξίαν επέρασαν τὴν ήμέραν εις τὸ σχολεῖον, η Μαργαρώ και ο Πετρογιάννης συνητηθήσαν εις τὴν πλατείαν τοῦ χωρίου, δια να υπάγουν μαζί εις τὸ κτήμα τοῦ κυρίου Δημάρχου.

— Διὰ να μὴν τον ενοχλήσωμε τὸν Δήμαρχον, είπεν ο μεγάλος άδελφός, αν δέν τον δούμε άμέσως, να πάμε κατ' εὐθείαν στὴν Σταμάτα.

(Έπεται συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ
[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Κας Α. Λατούς.]

Ο ΕΛΕΦΑΣ ΤΗΣ Α Μ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΥΚΟΥΜΠΙΜΠΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

Α'.

Η Αὐτοῦ Μαύρη Μεγαλειότης, ο άφρικανὸς Μονάρχης Κουκουμπιμπῆς ο ΛΔ' (αὐτὸ τὸ ΛΔ' σημαίνει: τριακοστός τέταρτος), εἶνε άρρωστος, ή να ποῦμε καλλίτερα, δέν εἶνε καθόλου στα καλά του.

Από τὸν καιρὸ που έγύρισε από τὸ Παρίσι, —είχε ταξειδεύσῃ έως εκει, δια να ἴδῃ και αὐτὸς τὴν Παγκόσμιον Έκθεσιν, —τὸν έπιασε φοβερὴ μελαγχολία. Θα έλεγε κανείς, ότι ὅλη η μαυρίλα τοῦ προσώπου του έμβῃκε μέσα εις τὴν ψυχὴν του. Όλα γύρω του τὰ έβλεπε μαύρα και σκοτεινά. Τίποτε πιά δέν τὸν ευχαριστοῦσε, τίποτε δέν τὸν διεσέδαζε. Οὔτε τὰ φαγοπότια, οὔτε ο χορός, οὔτε η μουσική, οὔτε τὸ σκάκι, οὔτε καν η φωτογραφικὴ μηχανή, που τὴν έφερε από τὸ Παρίσι.

Οἱ γιατροὶ του τὰ έχασαν. Πρωτὴ φορὰ 'στὴ ζωὴ των άπαντοῦσαν τέτοια περιέργη άρρώστεια! Καί τὴν ώνόμασαν «μαῦρον μαρασμόν».

— Άχ! εἶνε πολὺ σοβαρὴ άρρώστεια; τοὺς ήρώτησε τρομαγμένη η μαύρη Βασιλοπούλα.

— Ύψηλοτάτη, τῆς απήντησαν, η ασθένεια τοῦ Μεγαλειοτάτου μας εἶνε πολὺ σοβαρά, γιατί η θεραπεία της εἶνε δύσκολη. Αν τοῦ έπονοῦσε τὸ δόντι, τοῦ τὸ εβγάζαμε· αν τοῦ έπονοῦσε τὸ χέρι, τοῦ τὸ εκόδαμε· αν τοῦ έπονοῦσε τὸ κεφάλι, τοῦ τὸ εκόδαμε... Αλλά τώρα που δέν τοῦ πονεῖ τίποτε, τί να τοῦ κόψουμε; τί να τοῦ βγάλουμε; Πρέπει να σκεφθῶμε!

Οἱ γιατροὶ έσκεφθῃσαν τρία ολόκληρα ήμερόνυχτα και μισὴν ήμέραν, και τελοςπάντων είπαν εις τὸν Βασιλέα ότι ο μαῦρος μαρασμός θα τὸν κατέβαζε εις τὸν τάφον, αν δέν τὸν έπολεροῦσε γερὰ με κίνησιν, με ζωηρότητα, μ' ευθυμίαν με δυνατὴν γυμναστικήν.

Ο Κουκουμπιμπῆς έσκεφθῃ άλλα τρία ήμερόνυχτα και μισὴν νύκτα, και τελοςπάντων έπῃρε τὴν απόφασίν του.

(Έπεται συνέχεια.)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Όταν έχθροι και βάρβαροι
Με βέλη και με τόξα
Σ' απόδιωξαν, ώ Δόξα,
Ανέδθηκες εκεί.
Κι' άθάνατη έμαρμάρωσες
Καθώς 'τό παραμυθι
'Η κόρη ή εύγενική.

'Ο Βράχος άξιώθηκε
Προσκύνημα να γίνει
Κι' άθάνατος να μείνη
'Στου χρόνου τη ροή.
Κ' έμπνέει μεγάλα όνειράτα
Κ' αίσθήματα γενναία
Κ' ένώνει αυτός τη νέα
Με την άρχαία ζωή.

Κι' όλες οι σκόρπιες πέτρες του
Κ' οι μαρμαρένιοι στύλοι
Γενήκαν τόσα χείλη
Με σάλπιγγας φωνή,
Και βροντήρα σ' έκήρυξαν
'Στη γη την οικουμένη,
'Ω Δόξα τιμημένη,
'Ω Δόξα αληδινή!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ Α' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1905

Κατά την ύπόσχεσιν την όποιαν έ-
δωσα εις τδ 15ον φυλλάδιον, δηλαδή
ότι εις τδ τέλος εκάστης τριμηνίας θα
δημοσιεύω την κίνησιν του Ξεσπαθώμα-
τος, πρds φωτισμόν και όδηγίαν των
Διαγωνιζομένων, δημοσιεύω κατωτέρω
τά όνόματα όλων όσοι Ξεσπαθώσαν μέ-
χρι τέλους της Β' τριμηνίας, ήτοι καθ'
όλον τδ διάστημα της Α' Έξαμηνίας,
με τον αριθμόν των συνδρομητών τους
όποιους ένέγραψε ή των φύλλων τά
όποια επώλησεν έκαστος, από 1 Δεκεμ-
βρίου 1904 μέχρι 31 Μαΐου 1905.

Από τον κατάλογον αυτόν, χάριν
συνορίας, παραλείπω μόνον εκείνους
οι όποιοι ένέγραψαν ένα ή δύο συνδρομη-
τάς κατά την Α' Τριμηνίαν και υπάρ-
χουν έπομένως τά όνόματά των εις τον
Κατάλογον του 15ου φυλλαδίου. Αύ-
τούς, αν έν τω μεταξύ δεν έγγράφουν
και άλλους συνδρομητάς ώστε να αναφε-
ρουν εις τον προσεχή Κατάλογον της
Γ' Τριμηνίας, θάναφερθούν μόνον εις
τά Γενικά Αποτελέσματα, δηλαδή
μετά την λήξιν του έτησιού Διαγωνι-
σμού. (Διότι, έννοείται, ό σήμεραν δη-
μοσιεύμενος Κατάλογος, καθώς και ό
ήδη δημοσιευθείς, δεν είναι τ' Αποτε-
λέσματα του Διαγωνισμού, άλλ' απλή
στατιστική του μέχρι τούδε Ξεσπαθώ-
ματος. Τά Βραβεία θάπονενυθουν άφού
λήξη τδ έτος μας, επί τη βάσει των
συνδρομητών, τους όποιους θα έχη έγ-
γράψη έκαστος μέχρι τέλους Νοεμβρίου,
ή των φύλλων τά όποια θα έχη πω-
λήσει.)

ΕΝΕΓΡΑΦΑΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ:

Αδάμας του Παράδεισου, 7 έτησιους. — Αι-
γυπτιακός Φοίνις, 3. — Μαρία Σ. Αναγνώ-
στου, 2. — Γ. Π. Ανδρικόπουλος, 1. — Ανθού-
σα Νεότης, 3. — Αρχιζώνιον, 2. — Αρχιζι-
ζάνιον του Παρθενάγωγείου, 3. — Ασκήτης
Θάσου, 1 έτη. 1 έξάμ. — Αύρα της Έλευθε-
ρίας, 3. — Στυλ. Γ. Βελομέης, 3. — Δούκισσα
των Σαλόνων, 3 — Δύων "Ηλιος, 1 τριμήνιον.
Δωδωναίος, 1. — Εαρινή Έσπέρα, 2. — Έλ-
ληνική Νήσος, 4. — Έλληνικόν Γραμματό-
σημον 1 έτησιον, 1 έξάμνηον, 3 τριμήνους. —
Έρμης Αργειφόντης, 1 έννεάμνηον. — Η-
συχος Διάβολος, 1. — Πηνελόπη Σ. Ίερο-
κλέους, 1. — Ιωάννης Γ. Καλόπουλος, 20. —
Παν. Ι. Κοκκίνης, 1. — Κόρη το' Αιθέρως,
1. — Ιωάννης Κ. Κοΐτας, 1. — Κυριαρχος
της Θαλάσσης, 1. — Λεοβιακόν "Ανθος, 3. —
Μαρία Ν. Λοΐζου, 2. — Δυσόχαρτον, 6. — Μαρία
Αντουανέττα, 1. — Μεγάλη Έλλάς, 21. —
Μιθιδάτης, 3. — Πηνελόπη Ι. Μοσκοφίδου,
3. — Μουλοπααντίρα, 3. — Δημ. Μυρώδης,
1. — Νευροσαστον, 4. — Ξενιτευμένο Έλ-
ληνόπουλο, 3 έτησιους, 1 έννεάμνηον, 1 έξά-
μνηον. — Ουδέις, 4 έτησιους, 4 έξάμνηους.
— "Ηρακλής Σ. Πιστοφίδης, 7. — Προΐγκυρ
του Μαριασα, 2. — Ρεμβασμός, 1. — Γεώρ-
γιος Σκλάβος, 1. — Ιωάν. Ι. Σουρμελής, 5.
— Περικλής Χ. Σαύρος, 3. — Σταύρος Μ.
Σταματάκης, 1. — Βασίλειος Χ. Στύλογλον,
2. — Σύλλογος Απόλλων (Αλεξανδρείας), 6 έ-
τησιους, 1 έξάμ. 1 τριμήνιον. — Σύλλογος Διά-
δοσις (Πειραιώς), 5 έτησιους, 1 δεκάμνηον. —
Σύλλογος Εϋξείνος (Βάρνης), 8 έτησιους, 1 έ-
ξάμνηον, 2 τριμήνους. — Σύλλογος Σαπφώ
(Μυτιλήνης), 1 έτησιον, 1 έξάμνηον. — Ταρλα-
μπούμπας, 3. — Αντιγόνη Ν. Τολιμούλου,
1. — Τρομοσβύρον Ανδρεϊνός, 2. — Λέων Ν.
Φραντζής, 3. — Χαρά των Γονέων, 6. — Δημ.
Σ. Ψύρας, 3.

Εις τους άνωτέρω, προσθετέοι ως έίπομεν και
όσοι ένέγραψαν από 1 ή 2 συνδρομητάς κατά
την Α' τριμηνίαν, οι όποιοι αναφέρονται εις τδ
15ον φύλλον. Οι άνωτέρω αναφέρονται, σημει-
ούνται με τον δικόν αριθμόν των συνδρομητών,
τους όποιους ένέγραψεν έκαστος μέχρι σήμεραν.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΣ

"Αγγελος της Νίκης, επώλησε μέχρι του
26ου αριθμού, φύλλα έν όλω 62. — Αξείνος Λυ-
κίων, 78. — Άσμα του "Ορφέως 64. —
Ασκήτης Θάσου 234. — Βουχόμενος Λέων,
13. — Γάτος της Ανατολής, 94. — Διακρι-
θείσα Αρσενιάς, 374. — Δοδς του Ποντι-
κοχωρίου, 201. — Δύων "Ηλιος, 58. — Έλ-
λην Αθλητής, 9. — Έλληνική Νήσος, 180. —
Έρμης Αργειφόντης, 27. — Ζαχαρίας Κα-
βιδουλίνος, 45. — Θεταλομάνης, 31. — Ιπ-
πότης του Βυζαντίου, 26. — Παναγιώτης Ι.
Κοκκίνης, 26. — Κοντορεβιθούλης, 312. —
Λαλαργιάς, 25. — Ιωάννης Κ. Μαριδάκης,
78. — Μεγάλη Έλλάς, 14. — Ναυτοπούλα
του Μεσολογγίου, 620. — Ξενιτευμένο Έλ-
ληνόπουλο, 60. — Όπτασία του Παράδεισου,
203. — Ουδέις, 182. — Πόντος, 52. —
Προΐγκυρ του Μαριασα, 145. — Ρόδον της
Ανατολής, 5. — Σημεία του Φωτός, 4. —
Σθενελάδας, 281. — Ι. Ι. Σουρμελής, 8. —
Βασίλειος Χ. Στύλογλον, 24. — Σύλλογος
Απόλλων (Αλεξανδρείας), 180. — Σύλλογος
Διάδοσις της Διαπλάσεως (Αθηνών), 401. —
Σύλλογος Διάδοσις (Πειραιώς), 329. — Σύλλο-
γος Εϋξείνος (Βάρνης), 183. — Σύλλογος Μα-
θητώσα Νεολαία (Πειραιώς), 215. — Σύλλο-
γος Παιδείας (Πειραιώς), 215. — Σύλλο-
γος Πατρις (Ζακύνθου), 951. — Ταρλαμπού-
μπας, 59. — Τειρεσίας, 78. — Φαίνων, 23. —
Χρυσός Αϊών, 44

Αυτοί είναι μέχρι τούδε οι αριθμοί του

Ξεσπαθώματος. Άλλά δεν έχω την
παραικράν άμφιβολίαν ότι έντός όλί-
γου θαύξησούν. . . Τώρα μάλιστα είναι
πολύ κατάλληλος ή εποχή πρds έγγρα-
φήν συνδρομητών ή άγοραστών, και οι
φίλοι μου θα έπωφεληθουν της εύκαι-
ρίας. Διότι τά μαθήματα παύουν, έρ-
χονται αι διακοπαί, και καθέννας κάτι
περνά την ώραν του ευχάριστα. Φαν-
τασθήτε λοιπόν πόσον θα είναι ευγνώ-
μων εις όποιον θα του υποδείξη ως τερ-
πνόν ανάγνωσμα και ως ωραίνον ένα-
σχόλησιν την Διάπλασιν, και τον
βοηθήση να γίνη συνδρομητής ή άγο-
ραστής! Έπειτα, όσοι θα έγγραφοϋν
από 1ης Ιουνίου, δεν θα έχουν ανάγ-
κην να πάρουν τά φύλλα εξ άρχής του
έτους. Διότι αρχίζουν από σήμεραν νέα
όλως μυθιστορήματα, και τδ δεύτερον
μέρος του τέμου, τδ όποϊον θάποτελε-
σθή κατά την Β' αυτήν έξαμηνίαν, θα
είνε άυτοτελές και ανεξάρτητον.

Υπενθυμίζω, ότι οι όροι του Ξεσπα-
θώματος έδημοσιεύθησαν έν έκτάσει εις
τδ 16ον φυλλάδιον.

Υ. Γ. — Αγγελίας δια Ξεσπαθώμα
στέλλω πρds όλους μετά του παρόντος
φυλλαδίου. — Παρακαλούνται οι κ. κ.
Πράκτορες, όσοι τυχόν δεν εξώφησαν
μέχρι τούδε τον λ/μόν των, να σπεύσουν
να τον εξοφλήσουν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΟΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

Οι Ίάπωνες ποτέ δεν χειροκροτούν εις
τδ θεάτρον. Όταν είναι ευχαριστημένοι
από την παράστασιν ή τον ήθοποιόν
πού παίζει, πετούν εις την σκηνήν 6, τι
κρατούν ή έχουν πρόχειρον: ριπίδια, κα-
πέλλα, όμπρέλλες, κοσμήματα, μανδύ-
λια. Και άμα τελειώσθ ή παράστασις,
ακριβοπληρώνουν κ' εξαγοράζουν τά πράγ-
ματα, τά όποια είχαν πετάξει εις την
σκηνήν. Πρακτικώτατον, και ωφελιμώ-
τατον. . . δια τους καλούς ήθοποιούς.

Εις την Βάρμεν, μικράν πόλιν της
Γερμανίας, τδ δημοτικόν συμβούλιον έψή-
φισε και ό δήμαρχος ήγήρασε κ' έμοίρα-
σεν εις τά σχολεία δέκα χιλιάδας ταχυ-
δρομικά δελτάρια διπλά — δηλαδή με ά-
πάντησιν πληρωμένην. Εις τδ έν γράφε-
ται ή διεύθυνσις των γονέων, και ό διευ-
θυντής του σχολείου τδ στέλλει, δταν τδ
παιδί των άπουσιάζη από τδ μάθημα.
Τδ άλλο χρησιμεύει δια ν' άπαντούν οι
γονείς αν είναι έν γνώσει των ό λόγος της
άπουσίας.

Όστε κα ταργούνται τά κ α ν ό ν ι α εκεί
κάτω!

Τδ παιγνίδι της πεταλούδας.
Είνε νοστιμώτατον, διασκεδαστικώτα-
τον, και σās τδ συνιστώ. Πάρετε ένα
κομματάκι σιγαρόχαρτον ή λεπτότατον

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΙΔΟΥ ή άπάντησις του
"Ανανία, εις τδ πρό-
βλημα του περι Ρα-
χήλ, τδ όποϊον δεν έ-
λυσεν κανείς: "Επει-
δή, ως λέγει τδ Εϋ-
αγγέλιον, ό "Ηρώδης
έφόνευσεν τδ νήπιον από
διετοίς και κατωτέ-
ροι, όχι δηλαδή μεγα-
πολν αν δεν έμελέτησες να
δεν έμελέτησες πολν, και δι' αυτό θα διαπρέψης.

Εχω ακόμη να αναφέρω και να ευσημοφορήσω
τάς ωραιότατας επιστολάς που μου έστειλαν
αυτήν την εβδομάδα και οι έής: Χειμώνανθον
[4Ε], Δούκισσα των Σαλόνων [4Ε], Κροδίη
[4Ε], Βουχόμενος Λέων [ΕΕ], Δικηρότος της
Νεολαίας [ΕΕ], Άνθος των Λειμώνων [ΕΕΕ],
Όρχον Αμάραντον [4Ε], Ούγος του Μοσο-
βόλου [ΕΕ], Δικέφαλος Αετός [ΕΕΕ], Πε-
ρωμένον [4Ε], Ασκήτης Θάσου [ΕΕΕ],
Παιδική Χαρά [4Ε], Χρυσός Αϊών [ΕΕ],
Διακριθείσα Αρσενιάς [4Ε], Αϊδοδς της
Φλωρεντίας [ΕΕ], Νηρηίς των Αγράφων
[ΕΕ], Συριανή Σανθούλα [Ε], Άγνή Ψυχή
[Ε] και Δοδς του Ποντικοχωρίου [ΕΕ].

Μικρός Ρουμελιώτης, επισκεφθείς τδ
Μεσολόγγι και δια πρώτην φοράν ιδών
τηλέγραφον, τον περιέγραψε, όθεν έπα-
νήλθε εις τδ χωριό του, ως έξης:
«Βουκέντρα 'δω, βουκέντρα 'κει, βου-
κέντρα πάρα κάτω. Κάθε βουκέντρα, δι-
χάλ' κάθε διχάλ' κουπάκ'. Από κου-
πάκ' σε κουπάκ' σπάγγος διαβάνει. Τις
έδω, χαμπέρ 'στην Αθήνα»

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ερωτούν την Κολυμβήτριαν του Μέξ:
— Οι κροκόδειλοι υποφέρουν τδ κλίμα σας;
— Ναί, άπαντά' κυρίως όμως οι βαλσαμω-
μένοι.

*Εστία ήπ' τοι Ξενιτευμένου Ναυτου.

— Διατί, Μαρίκα, εις τδ δέκα έθαλες και
δασειαν;

— Μα κυρία. . . δεν λέγει ή γραμματική
ότι όλα τά αριθμητικά δασύνονται πλην του
ένεκα, όκτω και είκοσι;

*Εστία ήπ' της Μαστίχας της Χίου.

ΟΙ ΤΡΕΧΟΝΤΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ
ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

1. — Διαγωνισμός Ξεσπαθώματος,
λήγει την 30 Νοεμβρίου, (ΐδε τους ό-
ρους εις τδ 16ον φύλλον έ. έ.)
2. — Διαγωνισμός Λύσεων, λήγει την
31 Ιουνίου, (ΐδε τους όρους εις τδ
18ον φύλλον έ. έ.)
3. — Διαγωνισμός Ασκήσεων, δια
την Β' Έξαμηνίαν του 1905, λήγει
την 10 Ιουνίου, (ΐδε τους όρους εις τδ
22ον φύλλον.)
4. — Διαγωνισμός Μεταφράσεως έν
του Γαλλικού, λήγει την 15 Ιουνί-
ου, (ΐδε τους όρους εις τδ 23ον φύλ.)
5. — Διαγωνισμός Μεταφράσεως έν
του Άγγλικού, λήγει την 15 Ιουνί-
ου, (ΐδε τους όρους εις τδ 23ον φύλ.)
6. — Δημοψήφισμα των Ψευδωνύμων
του 1905. (ΐδε τους όρους εις τδ 26ον
φύλλον.)

Αίαν προσεχώς ταπειλώματα
των ληζάντων διαγωνισμών: Αύ-
σων (Δεκεμ.-Μαρτίου), Λιγνήματος,
Ζογραφικής, Καλλιγραφίας και Λε-
κάτης Ένάτης Κυριακής.

Η Λευκή Νύξ [ΕΕ], εις όλα τά πρόσωπα,
δηλαδή ζωπρόσωπα του "Σχολείου των Ζώων",
έχάρισε φορέματα... χρωματιστά. Δηλαδή έ-
χρωμάτισε τας εικόνας όλων των φυλλαδίων. Και
φαντάζομαι πλέον τί ευμόρφος θα είναι ό κ. Μαί-
μουδιάδης με τδ πράσινο πανταλόνι του, ή Δις
Τιγρίνα με την παρτοκαλλή μπλούζα της κτλ.
Η Λευκή Νύξ άς έτοιμασθή να χρωματίση
και τον "Ελέφαντα". Είναι εικόνας επίτηδες δια
χρωμάτισμα.

Ναί, Φιλόχωρη Λαφνούλα [ΕΕΕ], σὺν "Α-
θηνά και χείρα κίνει. Έχεις την μητρικήν μου
ευχήν, αλλά.. δεν πιστεύω να σε ώφεληση
πολν αν δεν έμελέτησες. Πιστεύω όμως πάλιν
ότι έμελέτησες πολν, και δι' αυτό θα διαπρέψης.
Έχω ακόμη να αναφέρω και να ευσημοφορήσω
τάς ωραιότατας επιστολάς που μου έστειλαν
αυτήν την εβδομάδα και οι έής: Χειμώνανθον
[4Ε], Δούκισσα των Σαλόνων [4Ε], Κροδίη
[4Ε], Βουχόμενος Λέων [ΕΕ], Δικηρότος της
Νεολαίας [ΕΕ], Άνθος των Λειμώνων [ΕΕΕ],
Όρχον Αμάραντον [4Ε], Ούγος του Μοσο-
βόλου [ΕΕ], Δικέφαλος Αετός [ΕΕΕ], Πε-
ρωμένον [4Ε], Ασκήτης Θάσου [ΕΕΕ],
Παιδική Χαρά [4Ε], Χρυσός Αϊών [ΕΕ],
Διακριθείσα Αρσενιάς [4Ε], Αϊδοδς της
Φλωρεντίας [ΕΕ], Νηρηίς των Αγράφων
[ΕΕ], Συριανή Σανθούλα [Ε], Άγνή Ψυχή
[Ε] και Δοδς του Ποντικοχωρίου [ΕΕ].

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ
ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

35. — "Ο Καθαρός Αήρ από την Μυτιλήνην,
μου συνιστά σήμεραν έν πολν πτωχόν και πολν
φιλόμουνον κοριτσάκι, που έχει μεγάλην επιθυ-
μίαν να γίνη συνδρομητριά μου. Ποιος θα την
εγγράψη;
Συνδρομή έξωτερικόν

Έγκρίνουσα τά ψευδώνυμά των, δέχο-
μαι μετά χαράς εις την Άλληλογραφίαν και εις
τους Διαγωνισμούς μου τούς νέους μου φίλους:
"Ιαπωνικόν Άνθος (Δ. Γ. Δ. αυτό εξέλεξα)
και Λευκόν Άνθρακα (+ + *, νομίζω ότι
δεν χρειάζονται περισσότερα σύμβολα, δια να
έννοησης ότι είναι τδ ιδιόν σου.)

Μικρά Μυστικά επιθυμούν να ανταλλά-
ξουν: ό Λόφος του Γάνου με τδ Άνθος της
Έλπίδος, Καθαρόν Άέρα, Σανθην Φοίβην,
Φίλημα του Κύματος και Άγνήν Ψυχήν — ό
Κροτάλος με τον Μαριμένον Μενεξέν, Πτε-
ρωτήν Έλπίδα, Όρχον Άκτινα, Κρόνον του
Αγγέλου και Όνειρον Θερινής Νυκτός — ό
Ούγος του Μοσοβόλου με τον Όλυνπιονί-
κη, Δούκισσαν της Χίου Πόλιν του Χοντού,
Φιλόχωρη Λαφνούλα και Όρχον Πανσέ-
ληνον — ό Αίλιος Αριστείδης με την Μοσο-
βόλον Χαραγνήν, Κίτρινη Μάσκαν και Πύρ-
ρον της Πέτρας — ό Βίκτωρ Ούγγω με τδ
Παιδί της Καρδιάς, Πύργον της Πέτρας, Ση-
μα της Διαπλάσεως, Ασην και Ξενιτευμένο
Έλληνόπουλο — ό Κρόνος του Αγγέλου με
τδ Λουλουδι της Καρδιάς, Δούκισσαν των Σα-
λώνων και Πτερωτήν Έλπίδα — ή Όρχα
Πανσέληνος με την Αγοράν Πανσέληνον,
Μυροβόλον Χαραγνήν, Όνειρον Θερινής
Νυκτός και Άγνήν Ψυχήν — τδ Όρχον Α-
μάραντον με την Μαρουσιάν, Ψαροπούλαν,
Θεσσαλικό Μενεξεδάκι, Τρομοσβύροντα Αύ-
γερονόν και Δικέφαλον Αετόν — τδ Υπερ
Παιδίος με τον Τρομοσβύροντα Αύγερονόν
και Θεσσαλικό Μενεξεδάκι — τδ Φίλημα του
Κύματος με την Γηροίαν Έλληνόπαίδα, Αγ-
γελον της Νίκης, Αγγελον Χαράς, Αγγελον
της Έλπίδος και Αγγελον της Αγάπης — ή
Ανέλιπτος Χαρά με τον Γόρδιον και Δικέ-
φαλον Αετόν — ή Εαρινή Έσπέρα με τον
Αστέρα της Θάσου, Αστέρα της Κρήτης,
Πολικόν Αστέρα, Χρυσόν Αστέρα και Α-
κτινοβόλον Αστρον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Μαρίαν Σπυρίδωνος (ποῦ ὅταν ἐδίδασκε καὶ τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ «Σχολείου τῶν Ζώων» τόσον ἐνθουσιάζετο, ὥστε εἶπε: «δὲν γράφεις, πατέρα, εἰς τὴν Διάπλαιν νὰ τυπώσῃ σὲ ξεχωριστὸ βιβλίο τὸ «Σχολεῖον τῶν Ζώων» ποῦ ἔχει τόσον εὐνοήσεις;») Μπάτην τοῦ Σαρωνικοῦ (ἔστειλα εὐχομαι καλὰς ἐξετάσεις;) Θερινὸν Οὐρανὸν (χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ τὸ τετράδιόν σου θὰ ἐβράδυνε εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον στελεχὲς μετὰ μὲλάνην;) Κόρην τοῦ Διὸς (ἔστειλα τὰ σέβη μου εἰς τὴν μαμμὰ, ποῦ με διαβάζει με τὴν εὐχαρίστησιν;) Εὐνοῖαν Νίκη (βεβαίως θὰ κριθῇς μετὰ ἐπιεικείαν· εἰμαι πάντοτε ἐπιεικὴς πρὸς τοὺς πρωτοπείρους;) Πτερωτὴν Βαρκοῦλαν (ποῦ ἀπὸ τὰ πολλὰ μαθήματα δὲν της μένει καιρὸς οὔτε δι' ἓνα «μικρὸν περίπατον» καὶ ὅμως κατορθώνει νὰ μου γράφῃ, διότι με ἀγαπᾷ πολὺ;) Γεώργιον Α. Α. (κάνεις πολὺ καλὰ νὰχοῦς τοὺς γονεῖς· αὐτοὶ ἔχουν δικαίον πάντοτε! σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας;) Δύοντα «Ἡλιον (ὁ ὁποῖος μοῦ ἐτοιμάζει δύο-τρὲς νέους συνδρομητάς;) Κρίνον τοῦ Ἀγγέλου (ἔχει καλῶς;) Τρομοβόνητον Ἀγγερινόν ([Ε] ὥραία ἡ περιγραφή τῆς ἐκδρομῆς; ἀλλὰ νὰ μὴ γράφῃς μετὰ κόκκινον μελάνιν· εἶνε ἀκαλαίσθητον καὶ ἀνθυγιεινόν;) Φίλην τῶν Ζώων (ἔστειλα τὸν τόμον τοῦ 1901· ἐλπίζω τὰς διακοπὰς νὰ μου γράφῃς συχνότερα;) Αλαργιαν (ἔχει καλῶς;) Ἀρην (τὰ ἔλαβα· εὐχαριστῶ;) Ροδόπην (ἔστειλα;) Αἰμον, Σερειάναν τοῦ Σοῦμπερ (βεβαίως τὸ ἔλαβα) Χαδιόριον Γατάκι ([Ε] διὰ τὸ χαριτωμένον γραμματάκι· ἡ ἀπόφασίς σου μ' εὐχαρίστησε πολὺ καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ;) Λατομεῖον Χίου (ὑπομονή! μετὰ τὸ θλιβερὸν «ἔπειτα συνάξει» ἔρχεται καὶ τὸ παιδρὸν «ἔπειτα τὸ τέλος»;) Εὐτυχὲς Μέλλον (ἔστειλα τετράδιον;) Ἀλκωνίδα (συγχαρητήρια εἰς τὴν ἀδελφὴν σου ποῦ ἐσέγκωσε τὰ μαλλιά της, ἀλλὰ ὅχι, δὲν τὸ πιστεύω ὅτι θὰ σηκώσῃ καὶ τὴ μύτη της· εἶνε τόσον καλὴ!) Κυρίαν Σκαοφαιόστραν ([ΕΕ] ἅμα θέλῃ κανεὶς νὰ γράφῃ, εὐρίσκει τόσα θέματα!) Ἀγκυραν τῆς Σωτηρίας ([ΕΕ] διὰ τὴν ὁρασίαν ἐπιστολήν;) Ἰριδα (ἔστειλα· αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές;) Νηρημίαν (μὴ μετριοφρονῇς τόσον, καὶ τὸ διηγήματό σου δὲν εἶνε διὰ τὸ καλὸν;) Ἐαρινήν Ἐστέραν ([ΕΕ] πολὺ εὐτυχὴς ἰδέα σου ἦλθε! βλέπεις ὅτι ἐκέρδισες καὶ δύο εὐσημα;) Ἀσιερόντα Οὐρανὸν (καὶ ἂν δὲν δημοσιεύῃ, ἡ Μαγικὴ Εἰκὼν σου θὰ λογαριασθῇ μήπως ὅλαι αἱ ἐγκρινόμεναι) Ἀσκήσεις δημοσιεύονται; ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ στείλῃς ἄλλην;) Ἀνυπόκριτον (ἔλαβα, εὐχαριστῶ;) Φίλημα Σκιάς ([ΕΕ] σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις· ἀλλὰ... δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ σχολῇται κανεὶς μετὰ τέτοιαι;) Οὐδένα ([ΕΕΕ] πραγματικῶς, θὰ αἰσθανθῇς μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας χαρὰς τῆς ζωῆς σου, τὴν πρώτην φοράν ποῦ θὰ κερδίσῃς ἀπὸ τὴν ἐργασίαν σου χρήματα;) Ἐφεσίαν Ἀρτέμιδα ([ΕΕ] ἔστειλα· ὥστε σοὺ ἀρέσει νὰ σὲ φωνάζουν καλλίτερα μετὰ τὸ ψευδωνυμὸν σου παρὰ μετὰ τὸν ὀνόματόν σου; καὶ μεταξὺ σὰς φωνάζεσθε μετὰ τὰ ψευδώνυμα; λαμπρά!) Μάρτυρα τῆς Ἐλευθερίας (ἐκτός τῆς Ἀκροστιχίδος, τὰ ἄλλα τρία εἶδη μοῦ φαίνονται καλὰ;) Γεώργιον Σ. Π. ([ΕΕ] διὰ τὴν ὥραιαν ἐπιστολήν· ἔστειλα;) Αἰμίλιον Β. ([Ε], ὁ φίλος σου εἰμπορεῖ νὰ δημοσιεύσῃ Μ. Ἑλληνίαν, πληρόν 10 λεπτά τὴν λέξιν;) Σωτήριον Α. Κ. (ἀδύνατον νὰ ἐρευνήσω εἰς τόσο μεγάλον σωρὸν, διὰ νὰ σοὺ εἰπῶ ἂν ἐλήφθῃ ἡ μεταφράσις σου· εἰμπορεῖς ὅμως νὰ ἐξααστεῖς, διὰ νὰ εἶσαι ἀσφαλής;) Φοίλι τῆς Χίου ([ΕΕ] διὰ τὰς περιπετείας τοῦ «Ἀλκην» Πτερωτὴν Καρδίαν (εἰς τὰς δύο ἐρωτήσεις σου ἀπαντῶ ὅχι· ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις;) Νεφελοδὴν Ψυχὴν (ἐλήφθῃσαν;) Ἀμύμητον Γεωτοποιδόν ([ΕΕΕ] ὥραία, ἀλλὰ δύσκολος ἡ πραγματοποιήσις τῆς ἰδέας σου· εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς νὰ σημειώσῃς τὴν πραγματικὴν ἡλικίαν σου καὶ

ἡ κατάταξις εἶνε δική μου δουλειά· ὁ γρίφος σου ἐλύθη· δὲν εἶμαι διόλου θυμωμένη μαζί σου!) Ναυτοπούλαν τοῦ Μεσολογγίου ([ΕΕΕ], ἡ μαμμὰ ἔχει δικήν· καὶ τότε δὲν ἔχουν δικήν οἱ μαμάδες; ἡ Μ. Ε. εἶνε ἀγόρι· ἡ Ν. Α. εἶνε κορίτσι;) Χριστιανὴν Παρθένον ([ΕΕ] ναί, κάθε φακέλλος Χάρου τῶν Λόσεων ἀρκεῖ δι' ἓνα Διαγωνισμὸν, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι θὰ χαλάσῃ κανεὶς δύο-τρία φύλλα;) Ποντιάδα Αὔραν, Ἀντίβαν τὸν Καρχηδόνην (δεκτὴ;) Φίλημα τοῦ Κόμματος (εὐχομαι ἐγκαρδίως κάθε ἐπιτυχίαν;) Πόρτι-Ἀρθούρ (μοῦ τὸ ἔστειλε νὰ σοὺ τὸ στείλω καὶ σοὺ τὸ ἔστειλα· ἰδικόν σου δὲν ἐλήφθῃ, ὥστε τί συμβαίνει ἀγνοῶ;) Θαλασσοταραχὴν (βεβαίως· εἰς κάθε τετράδιον πρέπει νὰ ἐσωκλείῃς δεκάλεπτον;) Δημόδοκον, Ἀρχιζιζάνιον τοῦ Παρθενάγωγείου, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 28 Μαΐου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Ἰουλίου.

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δύνανται γράφωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἰαφίῳ μας εἰς φακέλλου, ὃν ἵκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

[Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ἡ δημοσίευσίς τῶν ἐγκριθεισῶν Ἀσκήσεων τοῦ 92ου Διαγωνισμοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους τῆς Β' ἐξαμήνου. Τάποτελέσματα θὰ δημοσιεύσων τὸν Σεπτέμβριον· ἀλλὰ πέραν τῆς 10ης Ἰουνίου δὲν εἶνε δεκταὶ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν.]

301. Λεξιγράφος.

Ὑπνος βαρὺς τὸ πρῶτον μου
Καὶ κτητικὸν τὸ δεύτερόν μου.
Ἐν ἄνθος ὥραιότατον
Ἀποτελεῖ τὸ σύνολόν μου.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Πιερωτῆς Καρδίας.

302. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε κάππα, βάλε πι
Καὶ θὰ ἴδῃς εἰς τὴ στιγμή,
Τὸ παλάτι μου ναφίσω
Κι' ἀπ' τὸ Αἰγαῖον νάναδύσω.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἀναμνήσεως τῆς Καρύτου.

303. Αἵνιγμα.

Ἡμεθα δύο ἀδελφαί. . .

Μὰ τί παράξενο τὸ ριζικό μας!

Μήτερά εἶχαμε τὴ μάμη μας

Καὶ γὰ πατέρα μας τὸν ἀδελφὸ μας!

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Μεγαλοπρεπούς Φύσεως.

304. Γωνία.

+ ★ ★ ★ ★ = Ἀρχαία βασίλισσα.

★ + ★ ★ ★ = Ἀντονομία.

★ ★ + ★ ★ = Ὅπλον ἀρχαῖον.

★ + ★ ★ ★ = Ὅρος τῆς Τουρκίας.

+ ★ ★ ★ ★ = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν χριστιανικὴν ἀρετήν.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἀσκήσεως τῆς Νυκτός.

305. Ἐπιγραφή.

ΑΜΑΤΑΠ

ΤΗΜΑΘΑ

ΑΘΑΜΗΤ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀσπερόντος Οὐρανοῦ.

306-309. Κεκρυμμένα καὶ Ἀντεστραμμένα ὀνόματα νήσων.

1.—Ὁ Ἀραφὶ ἀγαπᾷ πολὺ τὸν ἴππον τοῦ.

2.—Ἡ Πελοπόννησος ὅλη μετὰ τῆς Στερεῆς καὶ τῶν Νήσων ἀποτελοῦν τὴν Ἑλλάδα.

3.—Ποῖον προτιμᾷτε, τὸν Ἰλισσὸν ἢ τὸν Κηφισόν;

4.—Ὅσοι χαίρονται εἰς τὰς συμφοράς τοῦ ἄλλου, λέγονται χαϊρέκακοι.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀμύμητον Γεωτοποιδόν.

310. Γεωγραφικὴ Ἐρώτησις.

Πῶς ἐκαλεῖτο κατὰ τὴν βυζαντινὴν ἐποχὴν ἡ σημερινὴ Νύσσα τῆς Σερβίας;

Ἐστὴν ὑπὸ Νίκου Κατερινόπουλου.

311. Ποικίλη Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέτης, ἀποτελοῦν βυζαντινὸν Αὐτοκράτορα:

1, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 2, Μέγας Φιλόσοφος. 3, Ἀρχαῖος λυρικός ποιητής. 4, Μέγας Ρωμαῖος. 5, Ποταμὸς μυθολογικός. 6, Κράτος τῆς Εὐρώπης. 7, Ἀδελφὸς τοῦ Ὑπνου.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Αλαργία.

312. Φωνηεντόλιπον.

ὁς - μ - πν - στ - κ - τν - γν - κνσ

Ἐστὴν ὑπὸ Ἀνδρᾶς τῆς Νυκτός.

313. Γρίφος.

οὐ

οὐ

οὐ

οὐ

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ασιατικοῦ Οὐρανοῦ.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 17.

197. Κεράσιον (κέρας, ὄν.) — 198. Ψιτ-ταχὸς (ψι, τά, Κως.) — 199. Κλέων - λέων.

200. ΘΥΡΑ 201. Ρ

ΥΔΩΡ ΘΩΣ

ΡΩΜΗ ΘΩΜΑΣ

ΑΡΗΣ ΡΩΜΑΝΟΣ

ΣΑΝΟΣ

ΣΟΣ

202. ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ (Ἑλ- πῖς, λοιπός, οἶδα, ἴσασιν, δά- λια, Ἀΐολος, σάλος.) — 203.

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ — ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ (ἈΒακούμ,

ΜΟσχα, ΦΤσητήρ, Ἰδιον, ἈΓις, Ραδάμαν- θος, Ἀργος, Οἰνέος, Σάτυρος.) — 204. Μη- δένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε. — 205. Εἰς

(ε' + ι' + σ' = εἰς.) — 206. Τὸ πισινὸ πόδι

καὶ ἡ ράχη τῆς

πολυπόρνης, ὅπου

κάθεται ἡ κυρία, ἀ-

ποτελοῦν τοὺς τρο-

χοῦς τοῦ ἄρματος.

Τὰ διάφορα στολί-

δια τοῦ φορέματος

τῆς κυρίας, ἡ ὁποία

στέκεται ὀρθή, σχη-

ματίζουν τὸ ἄρμα καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ πρόσωπα,

ὅπως τὸ βλέπετε ἀπέναντι. Μέσα κλίνονται δύο

νεάνιδες καὶ ἓνας νέος, ἐμπρὸς ὁ ἀμαξῆς καὶ

ἀπὸ πίσω ἓνας λακὴς (φαίνεται ὅτι θὰ ἐπαίετο

κανένα παραμῦθι, ἴσως ἡ παντομίμα τῆς Στα-

κτοπούτας.)

καὶ ἡ ράχη τῆς

πολυπόρνης, ὅπου

κάθεται ἡ κυρία, ἀ-

ποτελοῦν τοὺς τρο-

χοῦς τοῦ ἄρματος.

Τὰ διάφορα στολί-

δια τοῦ φορέματος

τῆς κυρίας, ἡ ὁποία

στέκεται ὀρθή, σχη-

ματίζουν τὸ ἄρμα καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ πρόσωπα,

ὅπως τὸ βλέπετε ἀπέναντι. Μέσα κλίνονται δύο

νεάνιδες καὶ ἓνας νέος, ἐμπρὸς ὁ ἀμαξῆς καὶ

ἀπὸ πίσω ἓνας λακὴς (φαίνεται ὅτι θὰ ἐπαίετο

κανένα παραμῦθι, ἴσως ἡ παντομίμα τῆς Στα-

κτοπούτας.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λῆξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 6 μόνον. Ἐλάττωσις ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγότεραι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ᾖσαν 10 λέξεις.]

Ἰδρύθη ἐν Ἀθῇναις Σύλλογος ὀνόματι «Ἀνι- χνευτής». Σκοπὸς: Ἐσπεράδιον καὶ ἐγγραφή ἀπὸρων εἰς τὴν «Διάπλαιν». Ζητοῦνται ἀντι- πρόσωποι πανταχοῦ. Γεν. Γραμματεὺς καὶ Ἀ' Σύμβουλος κατοικοῦντες ἐν Ἀθῇναις: Πλειό- νας πληροφορίας: Σύλλογον «Ἀνιχνευτής», Κόδρον 3, Ἀθῆνας. (Ε, 60)

Ἀνταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια εἰκονο- γραφημένα Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ παν- ταχόθεν. Δευθύνσεις ἀσφαλεστάτης καὶ ἀπάν- τησις ταχεῖα:

Mlle Alexandra Danassis (Docteur) Con- stantinople He Prinkipo (Turquie.) (Α, 61)

Ἀνταλλάσσω ταχυδρ. δελτάρια μετὰ εἰκόνας ἀρχαιοτήτων, τοποθεσιῶν, πλῆλων, κτιρίων καὶ παρομοίων. — Δευθύνσεις: Georges C. Askitopoulos, professeur Newchehir (Co- nia). Via Constantinople. (Ε, 62)

Τὰ ἐγκάρδια συλληπητήριά μου τῷ Ἐνθυ- μοῦ. Χαιρετῶ τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀντιλογίας. — Νυκτοκόραξ. (Ε, 63)